

зична підготовка мала забезпечити свідоме і правильне використання засобів фізичного виховання і спорту для підготовки студентів педагогічних вузів до професійної діяльності. Запровадження цього напрямку фізичного виховання обумовлювалося рядом суспільно-політичних та педагогічних причин. Професійна підготовка у вузі складалася із теоретичного і практичного розділів, проводилася на всіх спеціальностях, увесь період навчання. Гальмувало вирішення завдань професійно-прикладної фізичної підготовки студентів педагогічних вузів ряд факторів, які протягом досліджуваного періоду остаточно подолати так і не вдалося.

Література

1. Проблемы сочетания различных компонентов физической культуры студенческой молодежи. — Ростов-на-Дону: Из-во Ростовского университета, 1990. — 80 с.
2. Основы физического воспитания студентов педагогических вузов. — Челябинск: Челябинский рабочий, 1974. — 133 с.
3. Теория и методика физического воспитания : Учебное пособие для студентов факультетов физического воспитания педагогических институтов / [под. ред. Б. А. Ашмарина]. — М.: Просвещение, 1979. — 360 с.
4. ЦДАВО України, ф. 166, оп. 15, спр. 4637, 114 арк.

С.В. ЄФРЕМОВ,

к.п.н., викладач Харківського національного фармацевтичного університету

ВПЛИВ ФАКУЛЬТАТИВНОГО ЗАНЯТТЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ НА СТУДЕНТІВ

Одним із способів інтенсифікації учбово-виховного процесу по іноземній мові є створення єдиної системи аудиторної та позааудиторної роботи по предмету, так як вивчення будь-якої програмної теми може бути продовжено під час позааудиторної роботи. Колектив вчителів іноземної мови повинен обрати ті форми роботи, які, з одного боку допомагають у вирішенні практичних, освітніх та виховних завдань, а з іншого боку, економічні, які відповідають інтересам колективу та мають відношення до усієї системи.

Вирішити цю проблему допомагає організація факультативних занять. Вони дозволяють збільшити час на повторення, закріплення та активізацію матеріалу. На факультативних заняттях можна наголосити на існуючі недоліки, як у галузі загальної мови, так і у галузі фаху.

Кожен вищий навчальний заклад має програму, яка складається з матеріалу основних розвиваючих тем та тем, які пов'язані з майбутнім фахом студента. Студенти оволодівають граматичними навичками, основною загальнонавчальною та загальнонауковою лексику, а також лексику по фаху.

Факультативи як форма диференційного навчання введені для подолання намічених цілей, а саме:

- задовільнити потреб студентів у більш глибокому вивченні окремих предметів;

- розвиток навчально — пізнавальних інтересів, пізнавальної активності студентів;

- сприяти розвитку творчих здібностей студентів;
- забезпечити розвиток особистості студентів з урахуванням їх потреб та здібностей;

- забезпечити досягнення більш високого рівня знань та вмінь з предмету;

- забезпечити залучення до істинної науки;
- забезпечити усвідомлений та обґрунтований підхід до вибору професії;
- забезпечити розвиток допитливості студентів, стійких пізнавальних інтересів;

- забезпечити формування корисних навичок самостійної роботи з книгою, довідковою літературою, самоосвіту [1, с. 352].

Основною формою роботи на факультативному занятті є групова форма. Необхідно чітко змоделювати та спланувати заняття, врахувати усі специфічні завдання, які можуть бути при роботі з літературою по фаху по іноземній мові, а також розробити послідовність завдань упродовж діяльності.

Основою для навчання буде служити текст по іноземній мові. Викладач повинен відбирати ті види та типи текстів по фаху, які допоможуть студенту реалізувати можливості спілкування.

У вузі студенти мають справу зі спеціальною лексикою, вони працюють з різними по об'єму спеціалізованим текстовим матеріалом, лексикою та граматичними конструкціями, які властиві мові фаху. На початковому етапі студенти не володіють достатніми знаннями у професійній тематикі на рідній мові. Це викликає певні труднощі, які пов'язані з розумінням та перекладом. Лексика відіграє величезну роль на факультативних заняттях тому лексику важливо розпочинати з простих вправ, поступово їх ускладнюючі, повторювати вивчений матеріал та доводити навички до автоматизму. Однак головною умовою повинно залишитися постійна комунікативна орієнтованість на усне спілкування в межах конкретних речових ситуацій учбово-наукової діяльності.

Розпочинати слід з простих описів та характеристик та монологічної форми їх обробки на початковому етапі. Потім можна вивчати та більш ускладнені по структурі та стилю тексти. Необхідно відбирати для роботи матеріал, враховуючи рівень вивчення знання по предмету англійська мова. Після відбору лексичних та граматичних структур, необхідно для засвоєння вивчаємих текстів, починати їх тренування. [2, с. 155]. Дуже ефективним у процесі навчання є створення проблемних ситуацій. Це допомагає залучити студентів в активну мисливську діяльність. Щоб створити проблемні ситуації, можна використовувати проблемні ситуації:

- спонукання до теоретичного пояснення явищ, подій, використовуючи аналогію або протиставлення;

- спонукання до аналізу фактів та явищ істотності;

- залучення прикладів з життєвих ситуацій;

- ознайомлення з фактами, які вимагають пояснень;
- проєкція проблемної ситуації на групу з метою пояснення;
- вирішення нового завдання на прикладі відомої ситуації;
- аналіз декількох ситуацій проблемного характеру та класифікація способів їх вирішення [3, 256].

Таким чином факультатив допомагає студентам більш детально вивчати англійську мову, розвивати їх творчі здібності, залучати до істинної науки, розвивати допитливість та формувати навички самостійної роботи, спонукати до теоретичного пояснення явищ та фактів. Кожне заняття з позааудиторної роботи пристосовує студентів до проблемного навчання тому що кожне нове заняття по англійській мові несе у собі проблему яку варто здолати завдяки багажу знань пройдених на минулому занятті де проблемне навчання — щось нове але має відношення до пройденого минулого матеріалу.

Література

1. Лозова В. І. Теоретичні основи виховання та навчання: Навч. посібник для студ. пед. навч. закладів / В. І. Лозова, Г. В. Троцько; Харк. держ. пед. ун-т ім. Г.С. Сковороди. — 2-е вид., випр. і доп. — Харків: ОВС, 2002. — 398 с.
2. Андронкіна Н. М. Проблемы обучения иноязычному общению в преподавании иностранного языка как специальности / Н. М. Андронкина // Обучение иностранным языкам в школе и вузе. СПб., - 2001. — 300 с.
3. Маслыко Е. А. Настольная книга преподавателя иностранного языка [Текст]: справочное пособие / Е. А. Маслыко [и др.]. — Минск: Вышэйшая школа, 1992. — 442 с.

В.В. ЛИТВИН,

науковий співробітник наукової лабораторії з проблем громадської безпеки
 ННПФПМГБПСНГУ НАВС

МОТИВАЦІЯ ПРОФЕСІЙНОГО САМОВИЗНАЧЕННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО

Новий час чітко показує новий психологічний образ професіонала, який матиме здатність до особистісного та професійного зростання в динамічних умовах, до самостійного професійного зростання і особистої відповідальності; подолання соціальних і професійних стереотипів.

Обираючи професію поліцейського людина, насамперед, керується внутрішньою мотивацією. Мотивація є динамічним процесом фізіологічного та психологічного плану, керуючим поведінкою людини, який визначає її організованість, активність і стійкість [3, с. 73].

Індивід за своїм внутрішнім переконанням, цілями, намірами, потребами та інтересами може вже мати стійку позицію по вибору своєї професії. Сукупність всіх, вище перерахованих, елементів складає професійне самовизначення. Саме в підлітковому віці людина опиняється перед необхідністю вибору професії [1, с. 67].

Завдяки своїм здібностям людина реально оцінює свої можливості діяльності в тій чи іншій професії. Наприклад, хороша фізична форма підкреслює цікавість до вибору професії поліцейського, а саме: служби в спеціальних підрозділах Міністерства внутрішніх справ, виконання бойових спеціальних операцій, тощо. Виявлення здібностей - підкреслює інтерес до вибору професії. Інтереси можуть бути будь-які: від аспектів методу та способу розшуку злочинця до правомірності застосування превентивних заходів поліцейськими.

Опинившись перед вибором професії, особа починає керуватися своїми внутрішніми мотивами. Згідно типологізації вченого Роша А.Н. виділяють 4-и групи професійних мотивів: стійкий інтерес до служби; прагнення стати працівником поліції під впливом сім'ї; під впливом книг та фільмів; коротка мотивація [2, с. 76–79].

Спираючись на дану типологізацію потрібно відмітити, що стійкий інтерес до служби може проявлятися у визначенні завдань самої поліції; до системи взаємодії поліції з громадськістю; прагненні допомоги ошуканим громадянам; здійсненні охорони громадського порядку, виявленню і покаранню правопорушників.

Прагнення стати працівником поліції під впливом сім'ї цілком поширене в наш час. Діти, які ростуть в сім'ях поліцейських, вже мають певне уявлення про позитивні і негативні сторони роботи в поліції. Батьки, рідні та знайомі стають їм прикладом для наслідування. Діти, загинувши при виконанні працівників поліції, можуть виявити бажання продовжувати сімейні традиції та працювати в тому підрозділі поліції де працювали їхні батьки. Проте бувають випадки, коли підлітки не виявляють бажання працювати в органах внутрішніх справ, але авторитарність батьків грає важливу роль і діти змушені вибирати ту чи іншу професію.

Дехто, після перегляду певних кінофільмів про боротьбу зі злочинністю, про роботу в спеціальних підрозділах поліції або ж прочитавши певний детектив відразу обирає роботу в одному із спеціальних служб та підрозділів поліції.

Деякі просто вирішили спробувати свої сили в даній професії. Маємо змогу побачити це на прикладі нової патрульної служби Києва. Будь-хто, від IT-механіка до офіціанта мав можливість спробувати свої сили і пройти відбір. І, слід зазначити, що влаштувавшись в поліцію їм вдається завойовувати повагу і підвищувати рівень довіри громадян до всієї поліції. При цьому мотивуючись високим ступенем відповідальності, просуванням по службі, можливістю ділового зростання або значною заробітною платою.

Зрозуміло, що перед вибором професії поліцейського, людина слабо усвідомлює сенс та важкість професійної діяльності. Та в період навчання, стажування і маючи вже певний досвід, може чітко визначитись чи готова вона до служби в структурі поліції.

Роботу в органах внутрішніх справ не назвеш легкою. Вона має свої специфічні особливості: ненормований робочий день, високий ризик для життя і здоров'я, тощо. Потрібно зазначити що від психологічно обґрунтованого вибору професії залежить формування мотивації навчання й адаптація до умов праці в поліції. В свою чергу успішна й повна професійна адаптація сприяє формуванню позитивної мотивації для наступної трудової діяльності.